

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

МОЗГОВИЙ ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

УДК 351.74+342.922

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ
СЕРВІСНИХ ЦЕНТРІВ МВС УКРАЇНИ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

**Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата
юридичних наук**

Київ – 2019

Дисертацією є рукопис

Робота виконана у Науково-дослідному інституті публічного права

Науковий керівник

доктор юридичних наук, професор

Шатрава Сергій Олександрович,

Харківський національний університет внутрішніх справ,
професор кафедри адміністративної діяльності поліції

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, професор

Рябченко Олена Петрівна,

Університет державної фіскальної служби України,
начальник кафедри адміністративного права і процесу та
митної безпеки

доктор юридичних наук, професор

Соболь Євген Юрійович,

Центральноукраїнський державний педагогічний
Університет імені Володимира Винниченка,
завідувач кафедри державно-правових дисциплін та
адміністративного права

Захист відбудеться «28» березня 2019 р. о 11⁰⁰ годині на засіданні спеціалізованої
вченої ради К 26.503.01 у Науково-дослідному інституті публічного права за
адресою: 03035, м. Київ, вул. Георгія Кірпи, 2 А

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Науково-дослідного інституту
публічного права за адресою: 03035, м. Київ, вул. Георгія Кірпи, 2 А

Автореферат розісланий «26» лютого 2019 р.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

К.М. Куркова

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Обґрунтування вибору теми дослідження. Сучасний стан реформування правоохоронних органів в цілому та Міністерства внутрішніх справ України, зокрема, потребує перегляду підходів до функцій, якими ці державні установи наділені та станом їх нормативного забезпечення. Основним засобом врегулювання будь-яких відносин в правовій, демократичній державі є правові норми. Саме за їх допомогою досягається баланс між дотриманням прав і свобод громадян та виконанням функцій держави. Особливо гостро стоїть питання щодо перегляду підходів правового регулювання окремих функцій Міністерства внутрішніх справ України та, відповідно, центральних органів виконавчої влади, які входять до складу останнього в напрямку реалізації публічно-сервісної діяльності. Проблема полягає в тому, що діяльність Міністерства внутрішніх справ України та центральних органів виконавчої влади, які входять в його структуру, сприймаються з позицій карального правоохоронного органу, основним інструментом діяльності яких є примус.

Зміни, які відбулись в нашому суспільстві стали поштовхом для перегляду більшості підходів до становлення та функціонування державних інституцій та їх ролі в механізмі забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Змінилися підходи до визначення ролі держави в забезпеченні прав і свобод громадян, тобто остання функціонує для громадян, а не навпаки. Все це вимагає перегляду підходів та існуючого нормативного забезпечення здійснення публічно-сервісної функції всіма правоохоронними органами та Міністерством внутрішніх справ України зокрема.

Питанням діяльності сервісних центрів МВС України на науковому рівні не приділялось достатньої уваги, що пов'язано з рядом чинників серед яких можна виділити: не закінчений етап реформування державних інституцій, що надають публічні послуги; створення нового суб'єкта (юридичної особи публічного права) в системі МВС України щодо надання публічних послуг на об'єкти підвищеної небезпеки, який тільки напрацьовує відповідну практику правозастосування; недосконалість правового регулювання зазначеної діяльності, оскільки в більшості випадків процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України урегульовані підзаконними відомчими актами, що протирічить чинному законодавству; наявність правових колізій та штучних перепон при отриманні публічних послуг на об'єкти підвищеної небезпеки через сервісні центри МВС України; відсутність дієвих форм і методів взаємодії щодо обміну інформацією на об'єкти підвищеної небезпеки між сервісними центрами та підрозділами Національної поліції, що здійснюють контроль за останніми та ряд інших. Ці та інші обставини не могли не викликати інтересу як науковців, так і пересічних громадян щодо дослідження питань, які стосуються визначення адміністративно-правових засад діяльності сервісних центрів МВС України.

Зв'язок теми дисертації із сучасними дослідженнями. Питання визначення правової природи публічно-сервісної діяльності суб'єктів публічної адміністрації

підіймались у працях представників теорії державного управління М. В. Дзевелюка, П. С. Клімушина, О. В. Карпенка, В.Я. Місюри та інших.

Дана проблематика в рамках науки адміністративного права до цього часу представлена в працях таких вчених як: І. В. Дроздової «Міністерство внутрішніх справ України як суб'єкт надання адміністративних послуг» (2009 р.), Д. С. Денисюка «Адміністративно-правові засади дозвільної діяльності ДАІ МВС України» (2010 р.), О. І. Скорова «Адміністративні акти Міністерства внутрішніх справ у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» (2016 р.), Д. М. Ластовича «Адміністративно-правові засади надання поліцейських послуг в Україні» (2016 р.), В. Д. Щербаня «Адміністративно-правові засади публічно-сервісної діяльності органів виконавчої влади» (2017 р.), Є.О. Легези «Концепція публічних послуг: адміністративно-правовий аспект» (2017 р.). Аналіз наведених досліджень свідчить, що останні визначають концепцію публічних послуг в цілому та не розкривають питання діяльності новостворених суб'єктів – сервісних центрів МВС України щодо надання публічних послуг на об'єкти підвищеної небезпеки.

Підґрунтям дисертаційного дослідження стали праці вчених-адміністративістів, серед яких: В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, В. В. Галуцько, Ю. В. Гаруст, С. К. Гречанюк, О. В. Джафарова, О. Ю. Дрозд, Д. В. Журавльов, О. М. Єщук, С. В. Ківалов, В. В. Ковальська, Т. О. Коломоєць, А. Т. Комзюк, О. В. Кузьменко, А. А. Манжула, Л. І. Миськів, С. В. Петков, О. П. Рябченко, Є. Ю. Соболев, С. О. Шатрава, Р. В. Шаповал, К. І. Чижмарь та інші. Роботи зазначених вчених стали науковим підґрунтям для дослідження завдань, які були поставлені в дисертації. Враховуючи вищенаведене, на сьогодні є актуальним дослідження питань, які стосуються правового та організаційного забезпечення діяльності сервісних центрів МВС України щодо надання публічних послуг на об'єкти підвищеної небезпеки.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Тема дисертаційного дослідження сформульована відповідно до положень Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»; Стратегії розвитку органів системи МВС на період до 2020 року; Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 03.03.2016 р. та плану науково-дослідницької роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0115U005495).

Мета та завдання дослідження. *Метою* дисертаційного дослідження є визначення поняття, сутності та особливостей діяльності сервісних центрів МВС України щодо надання публічних послуг, а також формулювання науково-обґрунтованих пропозицій та рекомендацій щодо процедур їх оптимізації.

Для досягнення визначеної мети в дисертації необхідно вирішити такі основні завдання:

- визначити поняття та сутність публічно-сервісної діяльності Міністерства внутрішніх справ України;
- окреслити місце сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері;
- з'ясувати поняття, систему та принципи правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС України;
- окреслити коло завдань та функцій сервісних центрів МВС України;
- визначити поняття та окреслити коло публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України;
- розкрити зміст процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України;
- з'ясувати правову природу та коло гарантій діяльності сервісних центрів МВС України;
- окреслити форми і методи взаємодії сервісних центрів МВС України з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ;
- визначити шляхи удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС України;
- охарактеризувати зарубіжний досвід надання публічних послуг у правоохоронній сфері та можливі шляхи його адаптації в сучасну правоохоронну систему України.

Об'єктом дослідження є публічно-правові відносини, що виникають в процесі діяльності сервісних центрів МВС України.

Предмет дослідження становлять адміністративно-правові засади діяльності сервісних центрів МВС України.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань у дисертаційному дослідженні використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів пізнання. Методологічну основу роботи становить системний підхід, за допомогою якого діяльність сервісних центрів МВС України розглянуто з позицій публічно-сервісної функції держави, що спрямована на реалізацію прав громадян, а також як вид адміністративної діяльності сервісних центрів МВС України щодо надання публічних послуг на об'єкти підвищеної небезпеки (розділ 1). *Логіко-семантичний* метод надав можливість з'ясувати сутність категорій «публічні відносини», «сервісні відносини», «публічно-сервісна діяльність», «публічно-сервісна діяльність Міністерства внутрішніх справ України» (підрозділ 1.1). *Системний* метод використовувався під час визначення місця сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері (підрозділ 1.2). Крім того, у роботі широко використано метод *юридичної герменевтики* – для тлумачення змісту сучасного стану правового регулювання та принципів діяльності сервісних центрів МВС України (підрозділ 1.3). Методи *класифікації, групування* застосовано для визначення кола завдань та функцій сервісних центрів МВС України (підрозділ 1.4). Метод *абстрагування* дав змогу відійти від другорядних характеристик предмета дослідження та зосередитись на його найважливіших аспектах (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1). За допомогою *спеціально-юридичного* методу

з'ясовано та розкрито зміст, поняття та види публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України, а також визначено процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України (підрозділи 2.1, 2.2). За допомогою методу *дедукції* на основі наявних тенденцій розвитку міжнародного та національного законодавства визначено перспективні напрями підвищення ефективності правового регулювання застосування гарантій діяльності сервісних центрів МВС України (підрозділ 2.3).

Індуктивний метод надав можливість розкрити системні недоліки правового регулювання застосування форм і методів взаємодії сервісних центрів МВС України з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ (підрозділ 3.1). Метод *синтезу* уможливив розробку комплексу пропозицій із вдосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС України (підрозділ 3.2). *Компаративістський* метод було використано для вивчення зарубіжного досвіду надання публічних послуг у правоохоронній сфері та визначення можливих шляхів його адаптації в сучасну правоохоронну систему України (підрозділ 3.3).

Нормативну основу дисертаційного дослідження становлять Конституція України, національні законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти, які регламентують процедуру надання публічних послуг сервісними центрами МВС України, а також відповідне міжнародне законодавство.

Емпіричну базу дисертаційної роботи становлять узагальнення практичної діяльності Міністерства внутрішніх справ України, Головного сервісного центру МВС та його територіальних підрозділів, судова практика, статистичні дані, політико-правова публіцистика, довідкові видання.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що в дисертації підіймаються питання, які раніше не були предметом наукового пошуку та містять положення і висновки, які визначають поняття, сутність та особливості діяльності сервісних центрів МВС України щодо надання публічних послуг. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку наукових положень, висновків та пропозицій, зокрема:

вперше:

– запропоновано розглядати діяльність сервісних центрів МВС України з позиції реалізації публічно-сервісної функції держави щодо зміни ідеології функціонування всіх державних інституцій, спрямованої в першу чергу на реалізацію прав громадян шляхом надання публічних послуг в цілому, та на об'єкти підвищеної небезпеки, зокрема, а по-друге, зміни сприйняття всіма верствами населення призначення МВС України із карального органу в орган, який створений і функціонує для забезпечення прав і свобод людини і громадянина;

– сформульовано визначення адміністративної діяльності сервісних центрів МВС України як організаційно-розпорядчої, підзаконної, публічно-сервісної діяльності, яка здійснюється спеціально створеною юридичною особою публічного права, регламентується адміністративно-правовими нормами та спрямована на забезпечення балансу (погодження) індивідуального та

суспільного інтересів у сфері безпеки дорожнього руху за умови суворого дотримання пріоритету прав і свобод людини і громадянина;

– окреслено перелік ознак адміністративної діяльності сервісних центрів МВС України: 1) об'єктом є безпека дорожнього руху, а предметом – об'єкт підвищеної небезпеки або діяльність, яка становить небезпеку у сфері дорожнього руху; 2) спрямована на реалізацію публічно-сервісної функції держави у сфері безпеки дорожнього руху; 3) містить ряд адміністративно-правових обмежень, які спрямовані на підтримання балансу інтересів учасників дорожнього руху; 4) є цілеспрямованою, організаційно-розпорядчою діяльністю без ознак владності; 5) спрямована на реалізацію державної політики у сфері безпеки дорожнього руху; 6) наявність нормативно визначеної адміністративно-процедурної форми, яка регламентує порядок отримання дозвільних документів у сфері безпеки дорожнього руху;

– сформульовано особливості правового та організаційного функціонування сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері;

удосконалено:

– визначення низки понять, які дозволяють скласти комплексну характеристику щодо адміністративно-правових засад діяльності сервісних центрів МВС України, зокрема таких як: «публічно-сервісна діяльність», «публічні послуги, які надаються через сервісні центри МВС України», «адміністративні процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України», «гарантії діяльності сервісних центрів МВС України»;

– розуміння особливостей функцій сервісних центрів МВС України: 1) є засобом одночасної реалізації публічно-сервісної та правоохоронної функцій держави; 2) як правило мають нормативне закріплення на рівні підзаконних актів Міністерства внутрішніх справ; 3) в залежності від останніх створюється функціонально-організаційна побудова сервісних центрів МВС України; 4) як правило не мають публічно-владної природи; 5) реалізація кожної управлінської функції передбачає свій правовий інструментарій та процедуру здійснення; 6) кожна функція є самостійною та однорідною, тобто такою, що виконує власні завдання у межах загальних завдань державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в частині поводження з об'єктами підвищеної небезпеки;

– визначення категорії правове регулювання діяльності сервісних центрів МВС України та виокремлено його характерні ознаки. Так, під останнім пропонується розуміти сукупність правових засобів, які мають нормативне закріплення та застосовуються у встановленому порядку уповноваженими на те суб'єктами для впорядкування суспільних відносин, які виникають в процесі реалізації сервісними центрами МВС України публічно-сервісної функції держави та спрямована одночасно на упорядкування відносин, пов'язаних із експлуатацією джерела підвищеної небезпеки, яким є транспортні засоби та здійснення превентивної діяльності щодо останніх;

– поняття та види публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України;

– наукові положення щодо основних форм і методів взаємодії сервісних центрів МВС України з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ, що дало змогу запропонувати дієві шляхи покращення такої діяльності;

дістали подальшого розвитку:

– характеристика та класифікація завдань, що покладені на сервісні центри МВС України, серед яких виокремлено: 1) участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері безпеки дорожнього руху; 2) здійснення державного контролю за суб'єктами господарювання, що надають послуги у сфері дорожнього руху; 3) наповнення та підтримання інформаційних баз у сфері безпеки дорожнього руху; 4) моніторинг дотримання всіма учасниками дорожнього руху правил і стандартів у відповідній сфері;

– положення щодо розуміння процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України як правозастосовної адміністративної діяльності спеціально створеного суб'єкта публічного права, що реалізується у відповідній адміністративно-процедурній формі та спрямована на підтримання балансу інтересів у сфері безпеки дорожнього руху;

– пропозиції щодо обґрунтування необхідності ухвалення Закону України «Про публічні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України»;

– наукові положення про перспективні напрямки адаптації зарубіжного досвіду надання публічних послуг у правоохоронній сфері та можливі шляхи його адаптації в сучасну правоохоронну систему України.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес, використовуються та можуть бути використані у:

– у *науково-дослідницькій сфері* – для подальшої розробки загальнотеоретичних досліджень щодо удосконалення адміністративно-правових засад діяльності сервісних центрів МВС України (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

– у *правотворчій сфері* – висновки та пропозиції, що містяться в дисертації можуть бути використані для вдосконалення чинного законодавства, особливо тієї його частини, яка стосується оптимізації процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України та розширення кола останніх;

– у *правозастосовній діяльності* – отримані результати дозволять покращити практичну діяльність Головного сервісного центру МВС та його територіальних підрозділів (довідка Територіального сервісного центру № 6350 РСЦ МВС України в Харківській області);

– у *навчальному процесі* – положення і висновки дисертації використовуються при викладанні дисциплін «Адміністративне право», «Адміністративна діяльність поліції», під час підготовки лекцій і навчальних посібників з даної тематики (акт впровадження Харківського національного університету внутрішніх справ).

Апробація результатів дисертації. Основні теоретичні положення та висновки дисертації було оприлюднено на науково-практичних конференціях: «Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави» (м. Харків, 1 грудня 2017 р.); «Актуальні проблеми національного законодавства» (м. Кропивницький, 19 квітня 2018 р.); «Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених» (м. Харків, 17 травня 2018 р.).

Структура дисертації. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, що включають десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 222 сторінки. Список використаних джерел містить 265 найменувань і займає 25 сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано вибір теми дослідження, визначено її зв'язок із науковими програмами, планами, темами, грантами, сформульовано мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, використані методи, нормативну основу та емпіричну базу, розкрито наукову новизну, теоретичне та практичне значення отриманих результатів, наведено відомості щодо апробації результатів дисертаційного дослідження.

Розділ 1 «Загальна характеристика діяльності сервісних центрів МВС України» складається з чотирьох підрозділів, у яких досліджено поняття та сутність публічно-сервісної діяльності Міністерства внутрішніх справ України, місце сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері, охарактеризовано правове регулювання та принципи діяльності сервісних центрів МВС України, з'ясовано завдання та функції сервісних центрів МВС України.

Підрозділ 1.1 «Поняття та сутність публічно-сервісної діяльності Міністерства внутрішніх справ України» присвячений аналізу теоретичних підходів і наукових позицій, в яких підіймаються питання щодо сутності та правової природи публічно-сервісної діяльності органів публічної адміністрації.

У підрозділі зосереджується увага на зміні ідеологічної складової діяльності Міністерства внутрішніх справ, пов'язаної із запровадженнями нової «ідеології» діяльності, тобто наданням цій діяльності сервіс-орієнтованого характеру. Публічно-сервісна діяльність МВС України розглядається через призму концепції «сервісної держави», що дало змогу виокремити широке та вузьке тлумачення зазначеного поняття та висвітлити відповідні ознаки.

Особливу увагу в підрозділі присвячено дослідженню сутності та змісту відносин, які виникають в процесі здійснення публічно-сервісної діяльності як об'єкта адміністративно-правового регулювання та адміністративної діяльності Міністерства внутрішніх справ. Обґрунтовується, що публічно-сервісні відносини є одним із видів зовнішньоорганізаційної адміністративної діяльності юридичних осіб публічного права МВС України. Надано авторське визначення останньої та виділено специфічні ознаки такої діяльності. Встановлено, що об'єктом адміністративної діяльності сервісних центрів МВС є безпека дорожнього руху, а

предметом – об'єкти підвищеної небезпеки та діяльність, пов'язана з їх використанням.

Доводиться, що порівняно з існуючим у вітчизняному законодавстві поняттям «надання адміністративних послуг» термін «публічно-сервісна діяльність» є більш універсальним і широким за змістом, оскільки охоплює зміну ідеології, форм та методів в роботі державних інституцій.

У підрозділі 1.2 «Місце сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері» з'ясовано сутність та зміст категорії «система суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері», запропоновано її авторське визначення. Особливу увагу приділено дослідженню місця сервісних центрів МВС в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері, що дало змогу виокремити особливості їх діяльності та визнати їх спеціальним суб'єктом здійснення публічно-сервісної функції.

Досліджено адміністративно-правовий статус сервісних центрів МВС України, що надало можливість виділити характерні особливості та визнати їх провідним суб'єктом в системі суб'єктів надання публічних послуг.

Визначено особливості діяльності сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері, якими є: 1) мета створення – забезпечення підтримання приватного і публічного інтересів у сфері безпеки дорожнього руху, що пов'язані з об'єктом підвищеної небезпеки; 2) наділення певним обсягом адміністративно-процесуальної правосуб'єктності, необхідної для реалізації мети; 3) створені для реалізації публічно-сервісної функції МВС України; 4) наявність системи правових, економічних та соціальних гарантій діяльності останніх; 5) особливості організації, підстави та порядок діяльності сервісних центрів щодо реалізації державної політики у сфері безпеки дорожнього руху урегульовані нормами адміністративного права; 6) відносна відокремленість, оскільки створюються на підставі підзаконного нормативно-правового акту.

У підрозділі 1.3 «Правове регулювання та принципи діяльності сервісних центрів МВС України» окреслено стан та перспективи розвитку правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС.

Сформовано комплексне уявлення про коло нормативно-правових актів, які регламентують діяльність сервісних центрів МВС України. Доведено, що функціонування останніх в системі органів та установ Міністерства внутрішніх справ України має недавню історію, оскільки до реформування органів міліції в поліцію, ця функція була поділена між різними підрозділами міліції.

Запропоновано визначення та надано авторську класифікацію нормативно-правових актів, які визначають загальні засади діяльності сервісних центрів МВС.

Наведено основні ознаки правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС, до яких віднесено такі: 1) метою є упорядкування відносин, які пов'язані із реалізацією права власності та експлуатацією об'єкта підвищеної небезпеки; 2) представлена сукупністю нормативно-правових актів різної юридичної сили, які спрямовані на реалізацію публічно-сервісної функції Міністерства внутрішніх справ України; 3) основним правовим засобом

врегулювання зазначених відносин, який міститься в нормативно-правових актах, є позитивне зобов'язання, що трансформується в диспозитивний метод правового регулювання; 4) як правило, має підзаконний характер, що ускладнює процес правозастосування.

Проаналізовано існуючі в науковій літературі визначення категорій «принципи», «принципи надання адміністративних послуг», «принципи діяльності сервісних центрів МВС» та запропоновано власне розуміння зазначеної категорії, а також надано авторську класифікацію останніх.

Принципи діяльності сервісних центрів МВС України представлено такими групами: 1) загальносистемні принципи, які визначають державну політику у сфері надання адміністративних послуг; 2) спеціальні принципи, що характеризують сферу реалізації публічно-сервісної функції держави, а саме безпеку дорожнього руху; 3) специфічні принципи, які безпосередньо характеризують діяльність сервісних центрів МВС стосовно об'єкта підвищеної небезпеки.

У підрозділі 1.4 «Завдання та функції сервісних центрів МВС України» досліджено правові позиції вчених щодо розуміння понять «завдання» та «функції» в діяльності органів публічної адміністрації.

Виокремлено та досліджено основні завдання сервісних центрів МВС України: формування та участь у реалізації державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в частині володіння, розпорядження та використання транспортних засобів та господарської діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки; ведення та використання баз даних (реєстрів), які пов'язані із об'єктами підвищеної небезпеки (транспорт) та права власності на нього; здійснення превентивного контролю за станом дотримання суб'єктами встановлених правил і стандартів щодо об'єктів підвищеної небезпеки; надання публічних послуг на право розпорядження та використання об'єктів підвищеної небезпеки та господарської діяльності, яка пов'язана із останніми; інформаційне забезпечення участі сервісних центрів МВС України в реалізації державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони та захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави.

Звертається увага, що функції сервісних центрів МВС України становлять собою основний напрям публічно-сервісної діяльності останніх, мають конкретний зовнішній прояв та спрямовані на забезпечення реалізації прав, свобод та законних інтересів фізичних та юридичних осіб щодо отримання публічних послуг.

Класифіковано функції сервісних центрів МВС України на внутрішньоорганізаційні (прогнозування; планування; організація діяльності; кадрове забезпечення; фінансування; матеріально-технічне забезпечення; інформаційне забезпечення) та зовнішні (нормотворча; дозвільна; реєстраційна; правоохоронна; координаційна; контрольна; представницька).

Розділ 2 «Організація діяльності сервісних центрів МВС України» містить три підрозділи, в яких визначено поняття та охарактеризовано види публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС, розкрито процедури

надання публічних послуг сервісними центрами МВС та з'ясовано гарантії діяльності сервісних центрів МВС.

У підрозділі 2.1 «Поняття та види публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України» зосереджено увагу на дослідженні підходів до розуміння понять «адміністративна послуга», «дозвільна послуга», «публічна послуга» та окреслено коло публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України.

Запропоновано визначення публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС, сформульовано ознаки та надано їх характеристику.

Наголошено на необхідності виділення таких характерних ознак публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС: 1) предметом постають дії суб'єктів господарювання або фізичних осіб внаслідок здійснення яких може бути заподіяна шкода певним суспільним відносинам, як правило у сфері безпеки дорожнього руху; 2) безпосередня залежність безпеки суспільства від прийнятого рішення щодо надання цих послуг; 3) надаються певним уповноваженим суб'єктом – Головним сервісним центром МВС України та територіальними сервісними центрами МВС України; 4) діяльність щодо надання зазначених послуг є підзаконною, цілеспрямованою, має організаційно-розпорядчий характер; 5) реалізується у відповідній процедурній формі; 6) як правило має платний характер; 7) мають підвищені вимоги контролю за процедурою їх надання.

Звертається увага, що більшість публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС є дозвільними, оскільки кінцевим їх результатом є отримання документу дозвільного характеру, що надає можливість реалізувати певне конституційне право, підтвердити статус особи, предмета чи послуги, а також підтвердити статус документа.

Підрозділ 2.2 «Процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України» присвячено визначенню змісту процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС та надано характеристику основних ознак, що визначають їх сутність та значення у сфері надання послуг.

З'ясовано, що зміст процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України становить собою регламентований адміністративно-процесуальними нормами порядок розгляду та вирішення індивідуальних справ сервісними центрами МВС України з метою забезпечення державної політики у сфері безпеки дорожнього руху шляхом видачі фізичній або юридичній особі документу дозвільного характеру.

Доведено, що ознаками процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС є: офіційний характер (процедура надання публічної послуги безпосередньо пов'язана з діяльністю сервісних центрів МВС у межах відповідної компетенції); уособлений характер (сервісні центри МВС уповноважені приймати індивідуальне рішення стосовно фізичної або юридичної особи у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху); урегульованість нормами адміністративно-процесуального права; певна послідовна стадійність процедури надання публічної послуги; процедура спрямована на забезпечення публічного

інтересу, охорони і захисту прав та свобод людини і громадянина, а також юридичної особи у сфері безпеки дорожнього руху; закінчується прийняттям індивідуального адміністративного акта, який несе певні правові наслідки для фізичної та юридичної особи.

Наголошується, що основними складовими елементами процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС України є стадії, етапи та окремі дії, які визначають структуру і послідовність вчинення дій сервісними центрами МВС під час розгляду та вирішення конкретних індивідуальних адміністративних справ у сфері безпеки дорожнього руху.

У підрозділі 2.3 *«Гарантії діяльності сервісних центрів МВС України»* з'ясовано правову природу та коло гарантій діяльності сервісних центрів МВС України.

Звертається увага, що реалізація гарантій діяльності сервісних центрів МВС можлива за умови поєднання в нормативно-правових актах юридичних, економічних, соціальних, матеріально-ресурсних засобів, які в сукупності утворюють необхідну платформу для виконання посадовими особами сервісних центрів покладених на них повноважень щодо здійснення публічно-сервісної діяльності МВС України.

Здійснено аналіз існуючих наукових позицій в адміністративному праві щодо визначення критеріїв класифікації гарантій діяльності сервісних центрів МВС, на підставі яких встановлено такі види гарантій їх діяльності: 1) оскарження в порядку адміністративного судочинства дій або бездіяльності посадових осіб сервісних центрів МВС України з надання публічних послуг; 2) здійснення контрольних процедур за внутрішньо-організаційною діяльністю сервісних центрів МВС України; 3) звернення до відповідного сервісного центру МВС України зі скаргою, заявою або клопотанням, що стосуються діяльності посадових осіб відповідно до ст. 40 Конституції України; 4) притягнення до дисциплінарної або адміністративної відповідальності посадових осіб сервісних центрів МВС України.

Розділ 3 «Шляхи удосконалення діяльності сервісних центрів МВС України» присвячено характеристиці форм та методів взаємодії сервісних центрів МВС з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ, виокремленню напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС та дослідженню зарубіжного досвіду надання публічних послуг у правоохоронній сфері та можливих шляхів його адаптації в сучасну правоохоронну систему України.

У підрозділі 3.1 *«Форми і методи взаємодії сервісних центрів МВС України з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ»* визначено та проаналізовано основні форми взаємодії сервісних центрів МВС з підрозділами експертної служби МВС, Національної поліції, органами місцевого самоврядування.

Доведено, що взаємодія сервісних центрів МВС з підрозділами експертної служби МВС спрямована на: впровадження прозорих процедур та стандартів під час здійснення державної реєстрації транспортних засобів (розвиток партнерських

взаємовідносин); захист майнових прав суб'єктів звернення (що полягає в реалізації конституційного права громадян на захист права власності в цілому і на об'єкти підвищеної небезпеки, зокрема); здійснення превентивних (профілактичних) заходів (які стосуються зміни технічних характеристик об'єктів підвищеної небезпеки або використання документів, які підтверджують факт реєстрації із ознаками підробки та недостовірних даних; мінімізація корупційних проявів під час державної реєстрації; профілактика фактів неетичного спілкування персоналу сервісних центрів МВС та експертної служби МВС з отримувачами послуг).

Особливу увагу приділено дослідженню методів взаємодії сервісних центрів МВС з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ.

У підрозділі 3.2 *«Шляхи удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС України»* звертається увага, що питання ефективності правового регулювання відносин щодо надання публічних послуг сервісними центрами МВС є одним із напрямків започаткованих Президентом України реформ, спрямованих на демократизацію суспільних відносин, подальше впровадження концепції «сервісної держави», а також запобігання та протидію корупції у сфері надання публічних послуг.

Наголошено, що з метою досягнення високої якості та доступності публічних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України необхідно здійснити такі кроки: упровадження публічно-сервісного підходу в діяльності сервісних центрів МВС України; зменшення адміністративних бар'єрів та спрощення процедури отримання публічних послуг, а також застосування критеріїв, які визначають доступність та якість публічних послуг, які надаються фізичним та юридичним особам; постійний моніторинг за якістю та доступністю надання публічних послуг сервісними центрами МВС України, що сприятиме прозорості та зрозумілості діяльності цих органів; надання публічних послуг сервісними центрами МВС України за принципом «єдиного вікна» у форматі відкритого офісу; включення до переліку послуг, які надаються сервісними центрами МВС України; послуг, які надаються на сьогодні Національною поліцією та Державною службою надзвичайних ситуацій України, а за останніми інституціями залишити лише контрольні повноваження; запровадження дозвільних, реєстраційних, експертних та інформаційних послуг за допомогою мережі «Інтернет» з використанням електронного підпису шляхом залучення широких верств населення до їх отримання; створення системи постійного обміну інформацією між суб'єктами, які відповідають за введення та заповнення бази даних, що пов'язані з об'єктами підвищеної небезпеки; унеможливлення корупційної складової при наданні публічних послуг сервісними центрами МВС шляхом здійснення антикорупційних заходів.

У підрозділі 3.3 *«Зарубіжний досвід надання публічних послуг у правоохоронній сфері та можливі шляхи його адаптації в сучасну правоохоронну систему України»* досліджено діяльність органів публічної адміністрації у правоохоронній сфері щодо надання публічних послуг в деяких зарубіжних

країнах з метою подальшої імплементації такого досвіду в сучасну діяльність правоохоронної системи України.

Проаналізовано існуючу на сьогодні практику надання публічних послуг органами правоохоронного спрямування на прикладі країн Європейського Союзу, що надало можливість запропонувати авторські напрацювання щодо можливості її адаптації в діяльність сервісних центрів МВС України.

На підставі дослідження зарубіжного досвіду визначено, що в Україні доцільно запроваджувати оновлену організаційно-функціональну структуру сервісних центрів МВС України, в основу якої покладено принцип роботи «єдиного вікна». Особливої уваги потребує підбір кадрів та вироблення ефективної системи оцінки персоналу із врахуванням показників в роботі, які визначаються самим суб'єктом звернення шляхом виставлення відповідної оцінки за отриману послугу. Доцільно запровадити моніторинг якості надання публічних послуг за допомогою як інформаційно-аналітичного забезпечення, так і шляхом використання технічних засобів для фіксації всього процесу надання публічної послуги посадовою особою сервісного центру МВС України.

ВИСНОВКИ

У **висновках** дисертації викладено нове розв'язання наукової проблематики адміністративно-правових засад діяльності сервісних центрів МВС України, які сформульовані у теоретичних положеннях і пропозиціях, що містять наукову новизну.

1. Обґрунтовано, що публічно-сервісну діяльність можна розглядати: по-перше, як окрему функцію держави, зміст якої полягає в зміні ідеології, форм та методів в роботі державних інституцій; по-друге, як основу діяльності всіх суб'єктів владних повноважень щодо реалізації певного напрямку державної політики в цілому, та у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зокрема; по-третє, з позиції однієї із функцій діяльності органів публічної адміністрації поряд зі здійсненням регулятивної, контрольно-наглядової або правоохоронної діяльності; по-четверте, публічно-сервісна діяльність сервісних центрів МВС України реалізується шляхом надання публічних послуг у сфері безпеки дорожнього руху, що здійснюється за заявою фізичних та юридичних осіб та спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків у відповідній сфері публічних відносин та пов'язана із об'єктом підвищеної небезпеки.

2. Визначено місце сервісних центрів МВС України в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері, що дало змогу визначити їх особливості, якими є: 1) мета створення – забезпечення підтримки приватного і публічного інтересів у сфері безпеки дорожнього руху, що пов'язано з об'єктом підвищеної небезпеки; 2) наділення певним обсягом адміністративно-процесуальної правосуб'єктності, необхідної для реалізації мети; 3) створення для реалізації публічно-сервісної функції МВС України; 4) наявність системи правових, економічних та соціальних гарантій діяльності останніх; 5) особливості

організації, підстави та порядок діяльності сервісних центрів щодо реалізації державної політики у сфері безпеки дорожнього руху урегульовані нормами адміністративного права; б) відносна відокремленість, оскільки створюються на підставі підзаконного нормативно-правового акту.

3. Виокремлено групи нормативно-правових актів, які визначають загальні засади діяльності сервісних центрів МВС України: 1) Конституція України; 2) міжнародно-правові договори з питань надання публічних послуг, ратифіковані Верховною Радою України; 3) законодавчі акти, які умовно можна поділити на ті, які визначають порядок реалізації публічно-сервісної діяльності та закони, які регламентують окрему сферу суспільних відносин, в якій реалізується сервісна функція держави; 4) акти Президента України та Кабінету Міністрів України, які визначають окремі аспекти реалізації процедури надання сервісних послуг, пов'язаних з об'єктами підвищеної небезпеки, а саме транспортними засобами; 5) нормативні акти, які приймаються Міністерством внутрішніх справ з питань, що стосуються безпосередньо процедури здійснення публічно-сервісної діяльності сервісними центрами МВС України; 6) нормативні акти, які приймаються Головним сервісним центром МВС України.

4. Доведено, що під функціями діяльності сервісних центрів МВС України розуміється сукупність декількох напрямків діяльності (регулятивного, публічно-сервісного, контрольного, превентивного, координації та взаємодії, моніторингу), які характеризуються спорідненістю, відносною стабільністю, комплексністю, системністю та спрямовані на задоволення як приватного, так і публічного інтересів у сфері безпеки дорожнього руху і пов'язані з об'єктами підвищеної небезпеки. Сформульовано коло завдань сервісних центрів МВС України, основою яких є створення належного та ефективного механізму реалізації права на набуття, зміну чи припинення прав або обов'язків у сфері безпеки дорожнього руху, що пов'язані із об'єктами підвищеної небезпеки.

5. Обґрунтовується позиція, що під публічними послугами в діяльності сервісних центрів МВС України слід розуміти визначену нормативно-правовими актами адміністративну процедуру, яка здійснюється за зверненням фізичної чи юридичної особи і спрямована на реалізацію їх конституційного права на володіння, розпорядження та користування об'єктом власності та містить ряд адміністративно-правових обмежень, що пов'язані із технічними характеристиками такого об'єкта.

6. Здійснено класифікацію публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України: 1) дозвільні послуги (видача дозволів на встановлення та використання спеціальних та світлових сигнальних пристроїв; видача свідоцтв про погодження конструкції транспортного засобу щодо забезпечення безпеки дорожнього руху); 2) реєстраційні послуги (реєстрація та ведення Єдиного державного реєстру МВС; державна реєстрація (перереєстрація), зняття з обліку транспортних засобів, оформлення та видача реєстраційних документів; реєстр підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери); 3) визнання певного статусу, права особи (видача

довідки про притягнення до кримінальної відповідальності; видача довідки про відсутність (наявність) судимості, її зняття, погашення); 4) інформаційні послуги (надання доступу до Єдиного державного реєстру МВС; ведення електронного реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які ведуть оптову та роздрібну торгівлю транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери; ведення реєстру суб'єктів здійснення обов'язкового технічного контролю); 5) послуги щодо надання висновків у сфері безпеки дорожнього руху (перевірка суб'єктів господарювання щодо відповідності матеріально-технічної бази та документації встановленим вимогам щодо діяльності, пов'язаної із реалізацією транспортних засобів з видачею акта (висновку); погодження проектів конструкцій, визначення технічних можливостей та умов переобладнання транспортних засобів з видачею відповідних свідоцтв та висновків).

7. Доведено, що під процедурою надання публічних послуг сервісними центрами МВС України слід розуміти регламентовану адміністративно-процесуальними нормами діяльність сервісних центрів МВС, спрямовану на вирішення індивідуальних справ з метою забезпечення прав та інтересів фізичних та юридичних осіб, в результаті якої здійснюється підтвердження права певної особи у сфері безпеки дорожнього руху або наділення суб'єктів господарювання відповідними правами та обов'язками, а також фіксація юридичних фактів шляхом закріплення їх у реєстраційних документах.

8. Визначено, що гарантії діяльності сервісних центрів МВС України – це закріплена в нормах права система адміністративно-правових засобів упорядкування публічно-сервісних правовідносин, встановлених та санкціонованих державою, які сприяють належному використанню прав утримувачами публічних послуг та виконанню обов'язків посадовими особами сервісних центрів МВС України з метою додержання відповідних стандартів якості надання публічних послуг.

9. Досліджено взаємодію сервісних центрів МВС з підрозділами експертної служби МВС з позиції відкритості та оптимізації такої дозвільної процедури як державна реєстрація (перереєстрація), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів; захисту конституційних прав громадян на приватну власність; застосування превентивних (профілактичних) заходів; мінімізація корупційних проявів під час державної реєстрації; профілактика фактів неетичного спілкування персоналу сервісних центрів МВС та експертної служби МВС з отримувачами послуг.

Доведено, що взаємодія сервісних центрів МВС з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ щодо покращення надання публічних послуг включає в себе такі види: загальну, спеціальну та особливу взаємодію.

10.3 метою удосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС України підтримується позиція щодо

необхідності прийняття проекту Закону України «Про публічні послуги та сервісні центри МВС», який має стати правовою основою врегулювання дозвільних, реєстраційних, експертних та інформаційних послуг, які надаються сервісними центрами МВС, а також визначатиме організаційно-правові засади діяльності сервісних центрів МВС, що спрямовані на забезпечення реалізації прав, свобод та законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання публічних послуг. Особливість цього нормативно-правового акту полягає у законодавчому закріпленні переліку публічних послуг, які надаються сервісними центрами МВС, строків надання послуг, переліку та вимог до документів, які необхідно подати з метою отримання публічної послуги, а також врегулювання процедури оскарження незаконних дій суб'єктів владних повноважень.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

в яких висвітлено основні наукові результати дисертації:

1. Мозговий О. О. Зарубіжний досвід надання публічних послуг у правоохоронній сфері та можливі шляхи його адаптації в сучасну правоохоронну систему України. *Юридичний бюлетень*. 2017. Вип. 5. С. 29–34.

2. Мозговий О. О. Поняття та види публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 6. Т. 4. С. 78–83.

3. Мозговий О. О. Правове регулювання діяльності сервісних центрів МВС України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2017. Вип. 43. Т. 4. С. 121–126.

4. Мозговий О. О. Призначення та основні напрями діяльності сервісних центрів МВС України в сучасних умовах. *Наукові записки. Серія «Право»*. 2018. Вип. 5. С. 105–109.

5. Мозговий О. О. Гарантії діяльності сервісних центрів МВС України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 5. С. 230–232.

6. Мозговий О. О. Сучасні підходи щодо дослідження адміністративних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2018. № 5 (33). С. 77–79 (Республіка Молдова).

які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Мозговий О. О. Щодо розуміння адміністративних послуг в діяльності сервісних центрів МВС України. *Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (Харків, 1 груд. 2017 р.). Х.: ХНУВС, 2017. С. 103–106.

8. Мозговий О. О. Завдання та функції сервісних центрів МВС України: сучасний стан та перспективи. *Актуальні проблеми національного законодавства: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (Кропивницький, 19 квіт. 2018 р.). Кропивницький: ПОЛІМЕД-Сервіс, 2018. С. 124–127.

9. Мозговий О. О. Поняття та сутність сервісної функції Міністерства внутрішніх справ України: питання сьогодення. *Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених: тези доп. учасників наук.-практ. конф.* (Харків, 17 трав. 2018 р.). Х.: Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2018. С. 161–165.

АНОТАЦІЯ

Мозговий О.О. *Адміністративно-правові засади діяльності сервісних центрів МВС України.* – *Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.*

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». – Науково-дослідний інститут публічного права, Київ, 2019.

Дисертацію присвячено визначенню сутності та особливостей адміністративно-правових засад діяльності сервісних центрів МВС України. У дослідженні викладено сучасний погляд на розуміння публічно-сервісної діяльності МВС України та місце сервісних центрів МВС в системі суб'єктів надання публічних послуг у правоохоронній сфері. З'ясовано поняття, система та принципи правового регулювання діяльності сервісних центрів МВС. Проаналізовано завдання та функції сервісних центрів МВС. Визначено поняття та окреслено коло публічних послуг, які надаються через сервісні центри МВС. Досліджено зміст процедури надання публічних послуг сервісними центрами МВС. З'ясовано правову природу та коло гарантій діяльності сервісних центрів МВС. Особливу увагу приділено розкриттю форм та методів взаємодії сервісних центрів МВС України з іншими органами, службами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ.

Обґрунтовано науково-теоретичні висновки та практичні пропозиції, спрямовані на удосконалення законодавства, норми якого регулюють засади діяльності сервісних центрів МВС України та сформовано авторське бачення шляхів їх удосконалення.

Ключові слова: сервісний центр МВС, публічно-сервісна діяльність, публічні послуги, процедури, гарантії діяльності, форми та методи взаємодії.

АННОТАЦИЯ

Мозговой А.А. *Административно-правовые основы деятельности сервисных центров МВД Украины.* – *Квалификационный научный труд на правах рукописи.*

Диссертация на соискание учёной степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 «Административное право и процесс; финансовое право; информационное право». – Научно-исследовательский институт публичного права, Киев, 2019.

Диссертация посвящена определению сущности и особенностей административно-правовых основ деятельности сервисных центров МВД Украины. В исследовании изложены современный взгляд на понимание публично-сервисной деятельности МВД Украины и место сервисных центров МВД в системе субъектов предоставления публичных услуг в правоохранительной сфере.

Выяснены понятие, система и принципы правового регулирования деятельности сервисных центров МВД. Содержание правового регулирования деятельности сервисных центров МВД включает в себя комплекс нормативно-правовых актов различной юридической силы содержащих, как правило,

административно-правовые нормы, которые определяют условия и процедуры реализации прав граждан и интересы юридического лица, связанные с объектами повышенной опасности, а именно транспортными средствами и направленными на создание необходимых правовых и технических возможностей для выполнения возложенных на них функций.

Проанализированы задачи и функции сервисных центров МВД, направленные на закрепление публично-сервисного направления деятельности сервисных центров МВД по содействию физическим и юридическим лицам в реализации их прав и законных интересов, которые трансформируются в публично-сервисные отношения.

Определено понятие и очерчен круг публичных услуг, предоставляемых через сервисные центры МВД. Под публичными услугами в деятельности сервисных центров МВД предложено понимать урегулированную административно-правовыми нормами публично-сервисную деятельность сервисных центров МВД, осуществляемую по обращению физического или юридического лица, путем производства предусмотренных законодательством последовательных разрешительных или иных процедур, официальным результатом которых является индивидуальный административный акт, который имеет внешнюю сферу применения. Исследовано содержание процедуры предоставления публичных услуг сервисными центрами МВД.

Выяснена правовая природа и установлен круг гарантий деятельности сервисных центров МВД о предоставлении публичных услуг: 1) обжалование в порядке административного судопроизводства действий или бездействия должностных лиц сервисных центров МВД Украины по предоставлению публичных услуг; 2) осуществление контрольных процедур относительно внутренне организационной деятельности сервисных центров МВД Украины; 3) обращение к соответствующему сервисному центру МВД Украины с жалобой, заявлением или ходатайством, касающихся деятельности должностных лиц в соответствии со ст. 40 Конституции Украины; 4) привлечение к дисциплинарной или административной ответственности должностных лиц сервисных центров МВД Украины. Особое внимание уделено раскрытию форм и методов взаимодействия сервисных центров МВД Украины с другими органами, службами и подразделениями Министерства внутренних дел.

Обоснованы научно-теоретические выводы и практические предложения, направленные на совершенствование законодательства, нормы которого регулируют основы деятельности сервисных центров МВД Украины, а так же сформировано авторское видение путей их совершенствования.

Ключевые слова: сервисный центр МВД, публично-сервисная деятельность, публичные услуги, процедуры, гарантии деятельности, формы и методы взаимодействия.

SUMMARY

Mozhoyi O.O. Administrative and Legal Principles of the Activities of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. – *Qualifying scientific work as the manuscript.*

Thesis on the degree of Candidate of Science in Law, specialty 12.00.07 «Administrative Law and Process; Finance Law; Information Law». – Research Institute of Public Law, Kyiv, 2019.

The dissertation is focused on determining the essence and specific features of administrative and legal principles of the activities of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. The author of the research has provided the contemporary point of view and understanding of public and service activity of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the place of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs in the system of subjects of providing public services in the law enforcement area. The notion, system and principles of legal regulation of the activity of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs have been clarified. The tasks and functions of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs have been analyzed. The author has defined the concept, outlined the range of services provided through Service Centers of the Ministry of Internal Affairs. The content of the procedure of providing public services by Service Centers of the Ministry of Internal Affairs has been researched. The legal nature and the range of guarantees of the activity of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs have been clarified. Particular attention has been paid to the forms and methods of interaction of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine with other agencies, services and divisions of the Ministry of Internal Affairs.

The author has grounded scientific and theoretical conclusions and practical propositions directed on the improvement of the legislation, the norms of which regulate the principles of the activity of Service Centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and has formed own doctrine of the ways of their improvement.

Key words: Service Center of the Ministry of Internal Affairs, public and service activity, public services, procedures, guarantees of activity, forms and methods of interaction.